

Dans ces conditions la reponce à la question est immediate:

Théorème: Soit $u(x)$ une fonction algébroïde en x et entière et $v(u)$ algébroïde en u et entière; si l'algébroïde

$$w(x) = v[u(x)]$$

et d'ordre fini ou bien l'algébroïde $u(x)$ est une fonction algébrique et $v(u)$ d'ordre fini ou bien $u(x)$ est une l'algébroïde d'ordre fini et l'algébroïde $v(u)$ d'ordre zéro.

Le cas où $v(u)$ est une fonction algébrique et $u(x)$ une algébroïde d'ordre fini est sans interet et sera exclu.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Ἐάν θεωρήσωμεν δύο συναρτήσεις ἀλγεβροειδῆς καὶ ἀκεραίας τὴν $u(x)$ ἀλγεβροειδῆ ὡς πρὸς x καὶ τὴν $v(u)$ ὡς πρὸς u καὶ σχηματίσωμεν τὴν συνάρτησιν

$$w(x) = v[u(x)]$$

ἀλγεβροειδῆ ὡς πρὸς x τίθεται τὸ ζήτημα:

Ἰπὸ ποίας συνθήκας μία τοιαύτη συνάρτησις εἶναι τάξεως πεπερασμένης;

Στηριζόμενοι εἰς ἓνα ἐξαχόμενον τοῦ κ. BOHR ὅπερ γενικεύει τὸ κλασσικὸν θεώρημα τοῦ κ. LANDAU φθάνομεν εἰς τὸ ἐξῆς θεώρημα:

Θεώρημα: Ἐστω $u(x)$ ἀλγεβροειδῆς ὡς πρὸς x καὶ ἀκεραία
 $v(u)$ ἀλγεβροειδῆς ὡς πρὸς u καὶ ἀκεραία

εἰν ἡ συνάρτησις $v[u(x)]$ ἀλγεβροειδῆς ὡς πρὸς x εἶναι τάξεως πεπερασμένης ἢ $u(x)$ εἶναι ἀλγεβρική καὶ $v(u)$ τάξεως πεπερασμένης ἢ $u(x)$ εἶναι ἀλγεβροειδῆς τάξεως πεπερασμένης καὶ $v(u)$ τάξεως μηδενός.

ΣΕΙΣΜΟΛΟΓΙΑ.—Αἱ ἐκδηλώσεις τῆς σεισμικῆς ἐνεργείας ἐν τῇ περιοχῇ τῶν δινοταυρικῶν πτυχώσεων κατὰ τὸ ἔτος 1926, ὑπὸ κ. Ν. Κρητικοῦ.

Ἀνεκοινώθη ὑπὸ κ. Δ. Αἰγινήτου.

Ἐν τῇ μελέτῃ ἡμῶν «Sur la sismicité des Cyclades et de la Crète»¹ ἔχομεν μελετήσῃ κυρίως τὴν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη παρατηρηθεῖσαν ἐξαιρετικῶς ἔντονον δρᾶσιν τῆς σεισμικῆς ἐνεργείας εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος (ἰδίᾳ τὰς Κυκλάδας), τὴν Μ. Ἀσίαν, τὴν Α. Ἑλλάδα καὶ περὶ τὴν Κρήτην, ἀναφέρομεν δὲ ἐκεῖ, ὅτι αὕτη ἤρχισεν ἀπὸ τῶν μέσων Ἰανουαρίου 1918 καὶ ἔληξε τὸν Ἰούλιον τοῦ 1926, πλὴν τῆς Μ. Ἀσίας, ἔνθα οἱ σεισμοὶ ἐξηκολούθησαν ἰσχυροὶ καὶ κατὰ τὸ 1926.

¹ Annales de l' Observatoire Nat. d'Athènes; t. IX—Mémoires.

Τὴν ἀνωτέρω περίοδον, ἐξαιρετικῶς ἐντόνου ἐκδηλώσεως τῆς σεισμικῆς ἐνεργείας εἰς τὰς ἐν λόγῳ περιοχάς, ἐπηκολούθησε κατὰ τὸ 1926 σειρά πολλῶν σεισμῶν, ὧν ἀρκετοὶ ἐκτάκτου σφοδρότητος, εἰς διαφόρους ζώνας κραδασμοῦ καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς περιοχῆς τῶν δινοταυρικῶν πτυχώσεων, ἀπὸ τῆς Καρνιολίας μέχρι τῆς Μάκρης ἐν Μ. Ἀσίᾳ.

Ἐκ τούτων ἀναφέρομεν ἀμέσως κατωτέρω τοὺς σπουδαιότερους· ἐν τῷ παρατιθεμένῳ δὲ χάρτῃ, τοῦ ὁποίου τὸ γεωλογικὸν μέρος ὀφείλομεν εἰς τὴν εὐγενῆ καλωσύνην τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Κτενᾶ, δίδεται ἡ θέσις τῶν ἐπικέντρων τῶν σεισμῶν τούτων.

Τὴν 1 Ἰανουαρίου, ἀνεγράφη ὑπὸ τῶν σειсмоγράφων τοῦ Ἀστεροσκοπείου σεισμὸς ἀρκετὰ ἰσχυρὸς, ὅστις εἶχε τὸ ἐπίκεντρόν του ἐν Κροατίᾳ (No. 1.—45° 45' N, 14° 20' E), ἐγένετο δὲ αἰσθητὸς μὲ τὸν βαθμὸν V-VI, καὶ ἀνώτερον εἰς ὠρισμένα σημεῖα (VII-VIII), ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς ἐκτάσεως τῆς περιλαμβανομένης μεταξὺ Zagreb, Ljubjana, Jesemia, Trieste, Pola, Fiume, Bakar, Glina· προσέτι, οὗτος ἔσεισε, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἴπτον ἰσχυρῶς, τὴν BA καὶ, ἀσθενῶς—ἀσθενέστατα, τὸ πλεῖστον τῆς BA Ἰταλίας.

Τὴν 13 Ἰανουαρίου, ἐσημειώθησαν ἐν Ἀθήναις δύο ἰσχυραὶ δονήσεις, αἵτινες φαίνεται ὅτι εἶχον τὸ ἐπίκεντρόν των ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ (No 2.—38°, 0 N, 28°, 9 E).

Τὴν 8 Φεβρουαρίου, οἱ σειсмоγράφοι τῶν Ἀθηνῶν ἀνέγραψαν σεισμὸν ἀρκούντως ἰσχυρόν, ὅστις εἶχε τὸ ἐπίκεντρόν του εἰς τὸν κόλπον τῆς νήσου Κῶ (No. 3). Ὁ σεισμὸς οὗτος ἐγένετο αἰσθητὸς μὲ τὴν μεγαλειτέραν ἔντασιν αὐτοῦ εἰς τὴν νήσον Κῶ, τῆς ὁποίας ἡ κοινὸς Ἀντιμάχεια κατεστράφη σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου.

Τὴν 26 Φεβρουαρίου, ἀνεγράφησαν ἐν Ἀθήναις δύο σφοδροὶ σεισμοί, οἵτινες εἶχον τὸ ἐπίκεντρόν των μεταξὺ Πελοποννήσου καὶ Ζακύνθου (No. 4.—38°, 0 N, 21°, 1 E) παρὰ τὴν Κυλλήνην, εἰς ἣν ἐπέφερον τὴν καταστροφὴν τῶν οἰκημάτων τῶν λουτρῶν καὶ ἀρκετὰ σοβαρὰς ζημίας εἰς τὰ λοιπὰ οἰκίματα· προσέτι, ἐγένοντο αἰσθητοὶ εἰς Πάτρας καὶ Πύργον ὡς ἰσχυροὶ καὶ εἰς Ζάκυνθον, Ἰθάκην καὶ Μεσολόγγιον ὡς ἀσθενεῖς. Τῶν σεισμῶν τούτων προηγήθησαν ὀλίγον δύο ἀσθενεῖς δονήσεις καὶ μέχρι τοῦ μεσουκτιοῦ ἐσημειώθησαν δύο ἀκόμη ἀσθενέσταται δονήσεις ἐκ τῆς αὐτῆς περιοχῆς.

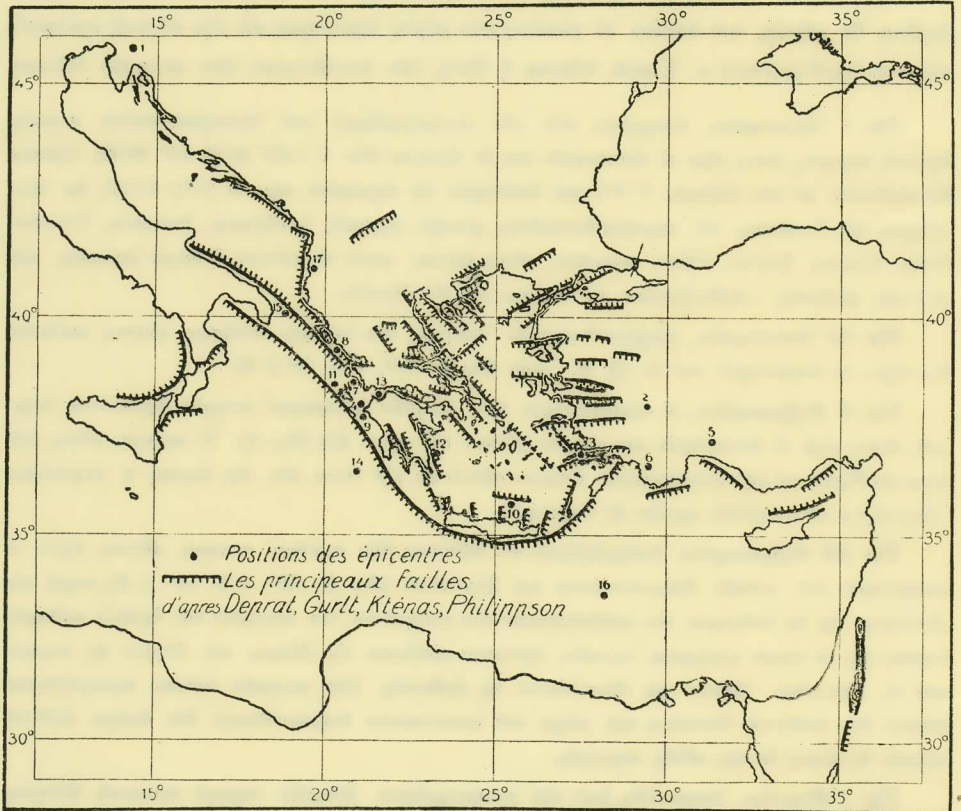
Τὴν 1 Μαρτίου, ἐσημειώθη ὑπὸ τῶν σειсмоγράφων Ἀθηνῶν ἰσχυρὰ σεισμικὴ δόνησις, ἣτις εἶχε τὸ ἐπίκεντρόν της ἐν τῇ μεσημβρινῇ Μ. Ἀσίᾳ (No. 5.—37°, 2 N, 31°, 3 E). Τοῦ σεισμοῦ τούτου ἐσημειώθη ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Μαρτίου, ἀσθενὴς ἐπανάληψις.

Τὴν 18 Μαρτίου, σεισμὸς ἐξαιρετικῶς σφοδρὸς ἔσεισε τὸ πλεῖστον τῆς Μ. Ἀσίας, τῆς ὁποίας αἱ πόλεις Μάκρη καὶ Δεμισιῶ κατεστράφησαν, καὶ τὴν Δωδεκάνησον ἄνευ καταστροφῶν, πλὴν τοῦ Καστελλορίζου, ἔνθα κατέρρευσαν πλεῖστα οἰκίαι· ὁ σεισμὸς οὗτος ἐγένετο προσέτι αἰσθητὸς ἀνὰ τὴν Συρίαν, εἰς τὴν Σαντορόνην καὶ τὸ Ἡράκλειον τῆς Κρήτης, εἶχε δὲ τὸ ἐπίκεντρόν του εἰς τὴν ΝΑ Μ. Ἀσίαν παρὰ τὴν Μάκρην (No 6.—36°, 6 N 29°, 5 E). Μετὰ τὸν σεισμόν τούτον ἀνεγράφησαν ἀκόμη ἐν Ἀθήναις, μέχρι τέλους Μαρτίου, 3 ἰσχυραὶ, δύο μετρίως ἰσχυραὶ καὶ 4 ἀσθενέσταται δονήσεις ἐκ τῆς αὐτῆς περιοχῆς, ἔκτοτε δέ, οὐδεμίαν ἄλλην δόνησιν προερχομένην ἐκ τῆς Μ. Ἀσίας ἀνέγραψαν οἱ σειсмоγράφοι Ἀθηνῶν.

Τὴν 6 Ἰουνίου, ἀνεγράφη ἐν Ἀθήναις σεισμὸς ἀρκούντως ἐντατικὸς, ὅστις φαίνεται ὅτι

εἶχε τὸ ἐπίκεντρόν του ἐν τῇ αἰτωλικῇ λεκάνῃ (No. 7), ἐγένετο δὲ αἰσθητὸς καὶ ἐν Λευκάδι ὡς ἐλαφρὸς.

Τὴν 10[᾽] Ιουνίου, οἱ σειсмоγράφοι Ἀθηνῶν ἀνέγραψαν μίαν ἰσχυρὰν δόνησιν, ἣτις εἶχε τὸ ἐπίκεντρόν της μεταξὺ τῶν νήσων Λευκάδος καὶ Κερκύρας (No. 8) καὶ ἐγένετο αἰσθητὴ εἰς Κέρκυραν ὡς μετρίως ἰσχυρά, εἰς Ἰωάννινα ὡς ὀλίγον ἰσχυρά, εἰς Ἄρταν ὡς ἀσθενῆς καὶ εἰς Πρέβεζαν καὶ Λευκάδα ὡς ἐλαφρά. Τοῦ σειμοῦ τούτου προηγήθη περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς

προηγούμενης, ἕτερος ἀσθενῆς, μόλις αἰσθητὸς εἰς Κέρκυραν καὶ Ἰωάννινα, ὀλίγον δὲ μετ' αὐτὸν ἐγένοντο εἰς Ἰωάννινα αἰσθηταὶ 3 ἀκόμη ἀσθενέσταται δονήσεις· προσέτι, τὴν ἐπομένην ἔσημειώθη ἐν Ἀθήναις μία ἀσθενῆς δόνησις ἐκ τῆς αὐτῆς περιοχῆς.

Τὴν 18[᾽] Ιουνίου, οἱ σειсмоγράφοι Ἀθηνῶν ἀνέγραψαν ἀρκετὰ ἰσχυρὰν δόνησιν, ἣτις εἶχε τὸ ἐπίκεντρόν της δυτικὰ τῆς Πελοποννήσου (No. 9) καὶ ἔσεισεν ὀλίγον ἰσχυρῶς τὸν Πύργον, μετρίως τὴν Ἀγρινιώτισσαν καὶ ἀσθενέστατα τὴν Ζάκυνθον καὶ τὸ Μεσολόγγιον.

Τὴν 26[᾽] Ιουνίου, ἐγένετο ὁ μέγας σεισμός τῆς Κρήτης τοῦ ὁποίου τὸ ἐπίκεντρον ἦτο πρὸς βορρᾶν τῆς νήσου (No. 10. — 35°,8 N, 25°,5 E). Τοῦ σειμοῦ τούτου ἐσημειώθησαν ἐν Ἀθήναις δύο ἐπαναλήψεις, ἡ πρώτη ἀσθενεστάτη, τὴν ἐπομένην, καὶ ἡ δευτέρα ἀρκούντως ἐντατικὴ, τὴν 5[᾽] Ιουλίου.

Τὴν 18[᾽] Αὐγούστου, σεισμός ἰσχυρὸς ἔσεισε τὰς νήσους Κεφαλληνίαν καὶ Ἰθάκην, εἰς τὴν

πρώτην τῶν ὁποίων συνέβησαν ῥήγματα εἰς πολλές οἰκίας, ἰδίᾳ εἰς τὸ Ἄργοςτόλιον καὶ τὸ ΒΑ τμήμα τῆς νήσου, εἰς δὲ τὴν δευτέραν κατέρρευσαν πεπαλαιωμένοι τοῖχοι καὶ οἰκίματά τινα. Ὁ σεισμός οὗτος φαίνεται ὅτι εἶχε τὸ ἐπίκεντρόν του πρὸς τὰ δυτικά τῶν ἄνω νήσων (No. 11), ἐγένετο δὲ ὡσαύτως αἰσθητὸς εἰς *Λευκάδα* καὶ *Πρόβεζαν* ὡς ἀσθενής, καὶ εἰς *Ζάκυνθον*, *Πάτρας*, *Μεσολόγγιον* καὶ *Αἴγιον* ὡς ἀσθενέστατος. Τὴν ἐπομένην ἐγένετο ἀσθενεστάτη ἐπανάληψις τοῦ σεισμοῦ τούτου, αἰσθητὴ ὡς ἀσθενής εἰς *Ἰθάκην* καὶ ὡς ἀσθενεστάτη εἰς *Ἄργοςτόλιον*.

Τὴν 30 Αὐγούστου, ἐγένετο νέος πάλιν μέγας σεισμός, ὅστις εἶχε τὸ ἐπίκεντρόν του παρὰ τὴν *Α. Λακωνίαν* (No. 12.—36°54' N, 23° 14'E) καὶ ἔσεισεν ἰσχυρῶς τὴν *Πελοπόννησον*, ἰδίᾳ τὸ ΝΑ τμήμα αὐτῆς, ἔνθα συνέβησαν ἀρκεταὶ ζημίαι· προσέτι, οὗτος ἐγένετο αἰσθητὸς εἰς τὴν *Κρήτην*, τὰς *Κυκλάδας*, τὰς *Ἰονίους νήσους* καὶ τὸ πλεῖστον τῆς ἡπειρωτικῆς Ἑλλάδος. Τοῦ σεισμοῦ τούτου ἐσημειώθησαν ἐν Ἀθήναις δύο ἀσθενεῖς ἐπαναλήψεις, τὴν 4 καὶ 6 *Σεπτεμβρίου*, καὶ μία ἀσθενεστάτη, τὴν 5 *Ὀκτωβρίου*.

Τὴν 17 Σεπτεμβρίου, ἀνεγράφη ἐν Ἀθήναις σεισμός ἀρκούντως ἰσχυρός, ὅστις φαίνεται ὅτι εἶχε τὸ ἐπίκεντρόν του εἰς τὸν κόλπον τῶν *Παιτρῶν* (No. 13). Ὁ σεισμός οὗτος ἐγένετο αἰσθητὸς εἰς τὰς *Πάτρας*, ὡς ἰσχυρός, εἰς *Πύργον*, *Ἀγυλινίτσαν* καὶ *Δημητσάναν* ὡς ἀσθενής καὶ εἰς *Ἄργοςτόλιον*, *Ἀμφισσαν* καὶ *Ναύπλιον*, ὡς ἀσθενέστατος.

Τὴν 19 Σεπτεμβρίου, οἱ σειсмоγράφοι τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου ἀνέγραψαν σεισμόν ἀσυνήθους σφοδρότητος, τοῦ ὁποίου τὸ ἐπίκεντρον ἦτο πρὸς τὰ ΝΔ τῆς Πελοποννήσου (No.14.—36°,5 N 21°, 0 E), ἔσεισε δὲ οὗτος ἀσθενῶς — ἀσθενέστατα τὴν *ροιοδυτικὴν* καὶ τὴν *ρότιον* *Πελοπόννησον*. Τὸν σεισμόν τοῦτον ἐπικολούθησαν κατὰ τὸ πρῶτον εἰκοσιτετράωρον ἕτεροι 6 δονήσεις, ὧν μία ἦτο ἀρκούντως ἐντατικὴ, καὶ μέχρι τῆς 24 Σεπτεμβρίου ἐγένοντο 4 ἀσθενέσταται ἐπαναλήψεις αὐτοῦ.

Τὴν 23 Ὀκτωβρίου, ἐσημειώθη ἐν Ἀθήναις σεισμός ὀρκούντως ἰσχυρός, ὅστις φαίνεται ὅτι εἶχε τὸ ἐπίκεντρόν του μεταξὺ *Κερκύρας* καὶ *Ἰταλίας* (No. 15), ἐγένετο δὲ αἰσθητὸς εἰς *Otrante* ὡς ἀσθενής καὶ εἰς *Κέρκυραν*, *Brindisi* καὶ *Tarante* ὡς ἀσθενέστατος. Τοῦ σεισμοῦ τούτου ἐσημειώθη ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 *Δεκεμβρίου*, ἀσθενής ἐπανάληψις, αἰσθητὴ εἰς *Brindisi* καὶ *Κέρκυραν* ὡς ἐλαφρά.

Τὴν 16 Δεκεμβρίου, οἱ σειсмоγράφοι Ἀθηναίων ἀνέγραψαν ἰσχυρὸν σεισμόν, ὅστις εἶχε πιθανῶς τὸ ἐπίκεντρόν του πρὸς τὰ *ΝΑ* τῆς *Κρήτης* (No. 16), τὸν ἐπικολούθησαν δὲ τρεῖς ἕτεροι ἀσθενέστατοι.

Τέλος, τὴν αὐτὴν ἡμέραν (16 Δεκεμβρίου), ἐγένοντο δύο ἰσχυραὶ δονήσεις τῶν ὁποίων τὸ ἐπίκεντρον ἦτο παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς *Β. Ἀλβανίας* (No. 17). Αἱ δονήσεις αὗται ἐπέφερον ἀρκετὰς καταστροφὰς κτιρίων εἰς τὴν πόλιν τοῦ *Δυρραχίου* καὶ εἰς πολλὰ *ἀλβανικὰ χωριά*, ἐγένοντο δὲ αἰσθηταὶ καὶ ἀνὰ τὴν *Γιουγκοσλαβίαν*. Προσέτι, ἡ πρώτη τούτων ἔσεισεν ἀσθενῶς — ἀσθενέστατα τὴν *ΝΑ Ἰταλίαν*, τὴν *Κέρκυραν* καὶ τὰ *Ἰωάννινα*, ἡ δὲ δευτέρα, ἡ καὶ ἰσχυροτέρα, ἔσεισεν ὀλίγον ἰσχυρῶς τὴν *ΝΑ Ἰταλίαν*, ἀσθενῶς τὴν *Κέρκυραν* καὶ τὰ *Ἰωάννινα* καὶ ἀσθενέστατα τὴν *Κόνιτσαν* καὶ τὴν *Πρόβεζαν*.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω σεισμῶν, τοὺς ὁποίους ἀνέγραψαν καὶ πλεῖστοι ἄλλοι σειсмоγράφοι ἐκτὸς τῶν Ἀθηναίων, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους 1926, ἐγένοντο ὡσαύτως αἰσθηταὶ εἰς διάφορα σημεῖα τῆς περιοχῆς τῶν διανοταυρικῶν πτυχώσεων, 1 μετρίως

ισχυρά, 4 ὀλίγον ισχυραί, 23 ἀσθενεῖς καὶ 25 ἀσθενέσταται δονήσεις, τὸ πλεῖστον ὅμως τοπικοῦ χαρακτήρος καὶ οὐχὶ ἀσυνήθεις εἰς τοὺς τόπους εἰς οὓς συνέβησαν.

Ὅσον ἀρροῦ εἰς τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα, κατὰ τὸ ἔτος 1926, πλὴν ἀσημάντων τινων τοπικῶν ἀσθενῶν δονήσεων, αἰσθητῶν εἰς διάφορα σημεῖα αὐτῆς, μόνον εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Χαλκίδος, κατὰ τὸν Μάρτιον καὶ τὸν Αὐγούστιον, καὶ τὸ πρὸς τὴν Κόρινθον τμήμα τοῦ κορινθιακοῦ κόλπου, εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰουλίου καὶ τὸ τέλος Αὐγούστιου, ἐγένοντο δονήσεις τινὲς ἀρκετὰ ισχυραί.

Τέλος, εἰς τὸ Αἰγαῖον (μέχρι τοῦ Κρητικοῦ πελάγους), ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1925 μέχρι σήμερον, μόνον μία ἀσθενὴς δόνησις ἐγένετο, αἰσθητὴ εἰς τὴν Μύκονον καὶ τὴν Τήνον, τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον, καὶ δύο ἀσθενέσταται τοπικαὶ δονήσεις εἰς τὸ Πλωμάριον τῆς νήσου Λέσβου.

Ἐκ τῆς ἐν ταῖς προηγούμενοις ἐκτεθείσης δράσεως τῆς σεισμικῆς ἐνεργείας κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1926 ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ δινοταυρικοῦ τόξου, δυνάμεθα νὰ συναγάγωμεν τὰ κάτωθι συμπεράσματα :

I. Οἱ ἐν τῇ ἐν λόγω περιοχῇ γινόμενοι τοσοῦτον πολυάριθμοι σεισμοί, τῶν ὁποίων πολλοὶ ἦσαν ἐκτάκτου σφοδρότητος, εἰς τὸ τόσον μικρὸν σχετικῶς διάστημα τοῦ ἐνὸς ἔτους, δεόν νὰ θεωρηθῶσι, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ὡς οὐχὶ μεμονωμένα φαινόμενα, ἀλλ' ἔχοντες μεταξὺ των σχέσιν, ὡς πρὸς τὰ προκαλέσαντα αὐτοὺς αἷτια, καὶ ἀλληλεπίδρασιν.

II. Ὀλόκληρον τὴν σειρὰν τῶν ἀνωτέρω σεισμῶν, ἀρξαμένην σχεδὸν εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν λήξιν τῆς προηγηθείσης περιόδου ἐξαιρετικῆς σεισμικότητος, κατὰ τὰ ἔτη 1918—1925, πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὸ Αἰγαῖον, τὴν Μ. Ἀσίαν καὶ περὶ τὴν Κρήτην, θὰ ἠδύνατό τις νὰ τὴν θεωρήσῃ ὡς ἄμεσον συνέχειαν ταύτης.

III. Ἡ θέσις τῶν σεισμικῶν κέντρων καθορίζεται ὑπὸ τῶν κυρίων γραμμῶν διαταράξεως τῶν πτυχῶν τῆς ἑλληνοασιατικῆς ζώνης· περιέργως δέ πως, παρατηρεῖται καὶ μία διαδοχικὴ ἐκδήλωσις τῶν κέντρων τῶν σεισμῶν τούτων, κατ' ἐναλλαγὴν ἀπὸ τῆς νοτίου Μ. Ἀσίας πρὸς τὸ Κρητικὸν πέλαγος καὶ ἐκεῖθεν πρὸς τὸ Ἰόνιον καὶ τὴν Ἀδριατικὴν.

IV. Ἄξιον παρατηρήσεως εἶναι, ὅτι ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ δινοταυρικοῦ τόξου αἱ ζῶναι κραδασμοῦ, εἰς ἃς δὲν ἔχει παρέλθει ἀκόμη πολὺς χρόνος ἀφ' ὅτου συνέβησαν ισχυροὶ σεισμοὶ (καταστρεπτικοὶ σεισμοί: Ζάκυνθος — Κεφαλληνία 1912, Λευκάς—Ἰθάκη 1914—1915)¹, ἐπαρουσίασαν ἀρκετὴν εὐστάθειαν, τοῦθ' ὅπερ δεόν νὰ ἀποδώσωμεν εἰς τὸ ὅτι ἐν αὐταῖς τὰ στρώματα τοῦ γῆνιου φλοιοῦ ἀπέχουσιν ἀρκετὰ ἀκόμη ἀπὸ τοῦ νὰ υπερβῶσι τὸ ὅριον τῆς ἐλαστικότητος.

¹ D. Eginitis : Annales de l'Observatoire Nat. d'Athènes ; t. VII, p. 19 et 27.

V. Τὸ γεγονός, ὅτι κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν περίοδον ἐξαιρετικῶς ἐντόνου δράσεως τῆς σεισμικῆς ἐνεργείας εἰς τὸ Αἰγαῖον (ιδίᾳ τὰς Κυκλάδας), τὴν Μ. Ἀσίαν καὶ τὴν Α. Ἑλλάδα, κατὰ τὰ ἔτη 1918 — 1925, ἡ σεισμικότης εἰς τὰς Ἰονίους νήσους καὶ τὴν Δ. Ἑλλάδα ἐπαρουσίασε σημαντικὴν ἐλάττωσιν, καὶ τὸ ὅτι κατὰ τοὺς ἐπακολουθήσαντας ὡς ἄνω σεισμοὺς ἐν τῇ περιοχῇ τῶν δινοταυρικῶν πτυχώσεων, κατὰ τὸ 1926, παρετηρήθη ἀπόλυτος σχεδὸν ἡρεμία πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου, εἰς τὸ κεντρικὸν καὶ βόρειον Αἰγαῖον καὶ τὸ βορειοδυτικὸν ἥμισυ τῆς Μ. Ἀσίας, δύνανται τις ἴσως νὰ ἀποδώσῃ εἰς ἰσοστάθμισιν τῶν περὶ τὴν Ἑλλάδα ἐκδηλουμένων ἐκάστοτε σεισμικῶν δυνάμεων.

VI. Τέλος, ἡ ἐξακολούθησις τῶν σεισμῶν καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, ιδίᾳ ἐν τῇ περιοχῇ τῶν διναρικῶν Ἀλπεων, δεικνύει, ὅτι ἡ τελευταία αὕτη περίοδος δράσεως τῆς σεισμικῆς ἐνεργείας ἐν τῇ μέσῃ καὶ ἀνατολικῇ Μεσογείᾳ δὲν ἔχει λήξει ἀκόμη.
